

Üldsuse juurdepääs dokumentidele 2020

Euroopa Parlamendi
aastaruanne

EESSÕNA

Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kohaldavad alates 3. detsembrist 2001 määrust (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele.

Määruse artikli 17 lõike 1 kohaselt peavad kõik institutsioonid avaldama igal aastal eelmise aasta kohta aruande, kus on näidatud, kui mitmel puhul on institutsioon dokumentidele juurdepääsu keelanud, selliste keeldumiste põhjused ning registrisse kandmata tundliku sisuga dokumentide hulk.

Kooskõlas Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 122 lõikega 6 võtab määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 17 lõikes 1 osutatud aastaaruande vastu parlamendi juhatus.

METOODIKA

Parlamendi 2020. aasta aruanne on koostatud järgmise meetodika alusel:

- andmed taotletud dokumentide kohta viitavad ainult täpsustatud dokumentidele;
- osalise juurdepääsu otsused loetakse positiivseks vastuseks;
- kordustaotlus võib tuleneda sellest, et esialgse otsusega juurdepääsu ei antud või anti osaline juurdepääs;
- kordustaotluse esitamise aasta sõltub sellest, mis kuupäeval esialgne taotlus registreeriti.

SISUKORD

<i>Kommenteeritud kokkuvõte</i>	<i>4</i>
<i>I PEATÜKKI Määruse (EÜ) nr 1049/2001 alusel esitatud taotlused dokumentidele juurdepääsu saamiseks aastal 2020 .5</i>	
A) Euroopa Parlamendi avalik dokumendiregister	5
B) Arvandmed taotluste kohta üldsuse juurdepääsuks dokumentidele	6
C) Taotlejate esitatud taustteave	9
<i>II PEATÜKK Suundumused ja konkreetsed probleemid</i>	<i>11</i>
A) Kohanemine COVID-19 pandeemiaga	11
B) Kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulistele tabelitele juurdepääsu taotlused	11
<i>III PEATÜKK Euroopa ombudsmanile esitatud kaebused ja kohtuasjad</i>	<i>13</i>
A) Euroopa Ombudsman	13
A.1) 2020. aastal lõpetatud kaebusjuhtumid	13
B) Kohtulik kontroll	14
B.1) Uued kohtuasjad	14
B.2) Lõpetamata kohtuasjad 2020. aastal	14
Kohtuasi T-421/17 (kohtuasi C-761/18 P), Leino-Sandberg vs. parlament	14
<i>Lõppmärkused</i>	<i>15</i>

Euroopa Parlamendi aastaaruanne üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele – 2020 (Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikkel 17)

Kommenteeritud kokkuvõte

Arvandmed

- 31. detsembri 2020. aasta seisuga sisaldas registri andmebaas 820 061 viidet, samas kui eelnenud aasta lõpus oli viiteid 776 627.
- 2020. aastal kasutas parlamendi avalikku registrit 61 251 erinevat kasutajat. Samal ajavahemikul sai parlament veebipõhise taotlusvormi, e-posti või kirja teel 442 taotlust, mida on 31% vähem kui 2019. aastal.
- Neist 442 taotlusest 93 puudutas dokumente, mida varem ei olnud üldsusele avaldatud.
- Üldine positiivsete vastuste määr ületas 2020. aastal 93% ja püsis seega 2019. aastaga võrreldes stabiilsena.
- Parlament ei andnud juurdepääsu 29 juhul ning need olid peamiselt seotud taotlustega, milles sooviti juurdepääsu haldusdokumentidele ning Euroopa Parlamendi liikmetega seotud dokumentidele.
- 10 juhul andis parlament taotletud dokumentidele osalise juurdepääsu.
- Kordustaotlusi oli aasta jooksul kaheksa – veidi vähem kui 2019. aastal).

Suundumused

- Parlament võttis COVID-19 pandeemia tagajärgedega toimetulekuks kasutusele enneolematu töökorralduse.
- Taotlejad tundsid endiselt suurt huvi institutsioonidevaheliste seadusandlike läbirääkimiste vastu, kusjuures kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveeruline tabel oli suurim varem avalikustamata dokumentide kategooria, mida nõuti.

I PEATÜKKI

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 alusel esitatud taotlused dokumentidele juurdepääsu saamiseks aastal 2020

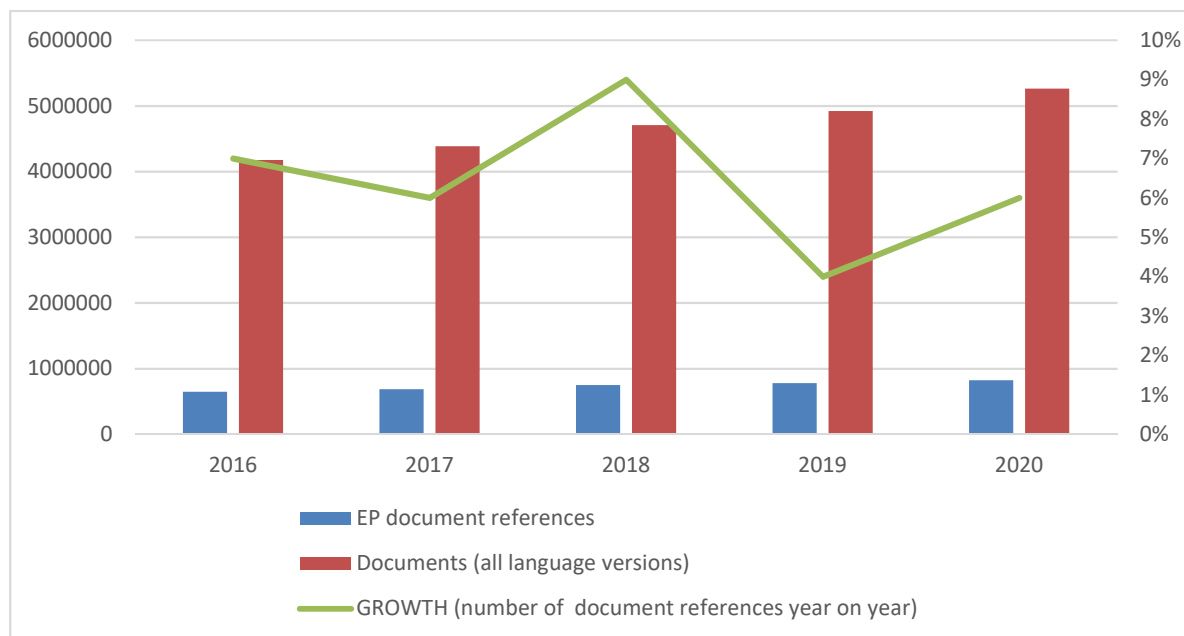
Käesolevas jaos analüüsitakse arvandmeid ja statistikat, mis näitavad üldsuse dokumentidele juurdepääsu valdkonnas esinevaid suundumusi. Ühtlasi antakse nii ka üldsusele laiem ülevaade sellest, kuidas parlament on määrust (EÜ) nr 1049/2001 rakendanud.

A) Euroopa Parlamendi avalik dokumendiregister

Parlamendi avalik dokumendiregister loodi 2002. aastal, et suurendada läbipaistvust ning hõlbustada üldsuse juurdepääsu institutsiooni dokumentidele kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1049/2001. Register sisaldab viiteid vahetult juurdepääsetavatele dokumentidele, mis on peamiselt seadusandlikud dokumendid, ja võimaluse korral muudele dokumendiliikidele. Sellel on ka portaal, mille kaudu saab esitada taotlusi üldsuse juurdepääsuks dokumentidele, mis ei ole vahetult juurdepääsetavad.

Registri andmebaasis sisalduvate dokumendiviidete arv suurenes eelmise aastaga võrreldes ligi 6%, küündides 2020. aasta 31. detsembriks 820 061-ni (mis vastas 5 264 040 dokumendile, kui võtta arvesse eri keeleversioone). Ühtegi määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 9 kohaselt tundliku sisuga dokumenti avalikku registrisse ei kantud.

Joonis 1. Euroopa Parlamendi avaliku dokumendiregistri areng

Avaliku dokumendiregistri veebisaiti külastas 65 795 korral 61 251 kasutajat. Selles arvus ei kajastu külastused, mis leidsid aset registri andmebaasiga ühendatud muude platvormide, sh parlamendikomisjonide ja parlamendi mõttekoja veebilehtede kaudu.

Praktiliselt kõiki parlamendi avalikus dokumendiregistris sisalduvaid dokumente saab vahetult veebisaidi kaudu alla laadida kooskõlas määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikliga 12, milles on sätestatud, et institutsioonid peavad tegema oma dokumendid võimaluste piires vahetult juurdepääsetavaks. Dokumendid, millega ei saa vahetult tutvuda, võidakse teha kättesaadavaks elektroonilise taotlusvormi¹ täitmise või e-kirja teel saadetud taotluse alusel.

Avaliku dokumendiregistri veebisaidil tehti mitu visuaalset ja struktuurilist muudatust, et parandada juurdepääsetavust ja kasutusmugavust. Selleks on ajakohastatud veebisaidi graafilist kujundust ja nüüd sobib vorming kasutamiseks mitmesugustes seadmetes ja ekraaniformaatides. Samas tagavad kodeerimise parandused ja uus otsingumootor täpsema ja kiirema otsingutele vastamise. Sellele aitavad kaasa metaandmete kuvamine ja väga tõhusad filtrid. Samuti annab uus analüütiline raamistik ülevaate veebisaidi kasutamisest ja võimaldab asjakohaseid edasisi arendusi.

B) Arvandmed taotluste kohta üldsuse juurdepääsuks dokumentidele

Parlamendile esitati 2020. aastal veebipõhise taotlusportaali, e-posti või kirja teel 442 taotlust. Neist 363 puudutasid kindlaid dokumente, 79 aga määramata arvu dokumente.

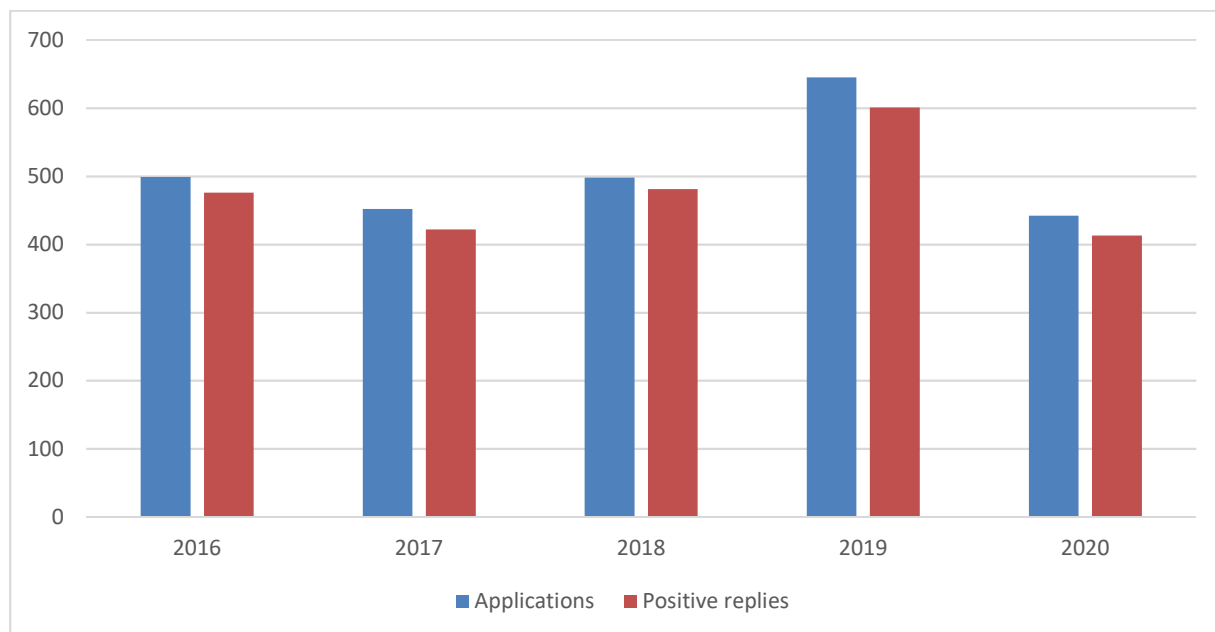
Vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 4 konsulteerisid teised institutsioonid Euroopa Parlamendiga 38 taotluse pärast saada juurdepääs dokumentidele, mille vähemalt osaliselt oli välja andnud parlament. Umbes kolmandik neist konsultatsioonidest olid seotud kolmepoolsete läbirääkimiste dokumentidega. Parlament käsitles omakorda 59 taotlust, mis nõudsid teiste institutsioonidega konsulteerimist, kuna taotletud dokumendid oli koostanud mõni teine institutsioon või pärinesid vähemalt osaliselt teiselt institutsioonilt. Valdav enamik taotlustest puudutas kolmepoolsete läbirääkimiste dokumente.

31%-s kõikidest aasta jooksul esitatud taotlustest sooviti juurdepääsu kas *kõikidele teatava temaga seotud dokumentidele* või *kõikidele teatava teema kohta teavet sisaldavatele dokumentidele*.

Parlament rahuldab 2020. aastal 442-st laekunud taotlusest 413. See arv hõlmab ka 10 juhtu, mil juurdepääs soovitud dokumentidele anti osaliselt.

¹ <https://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=ET>.

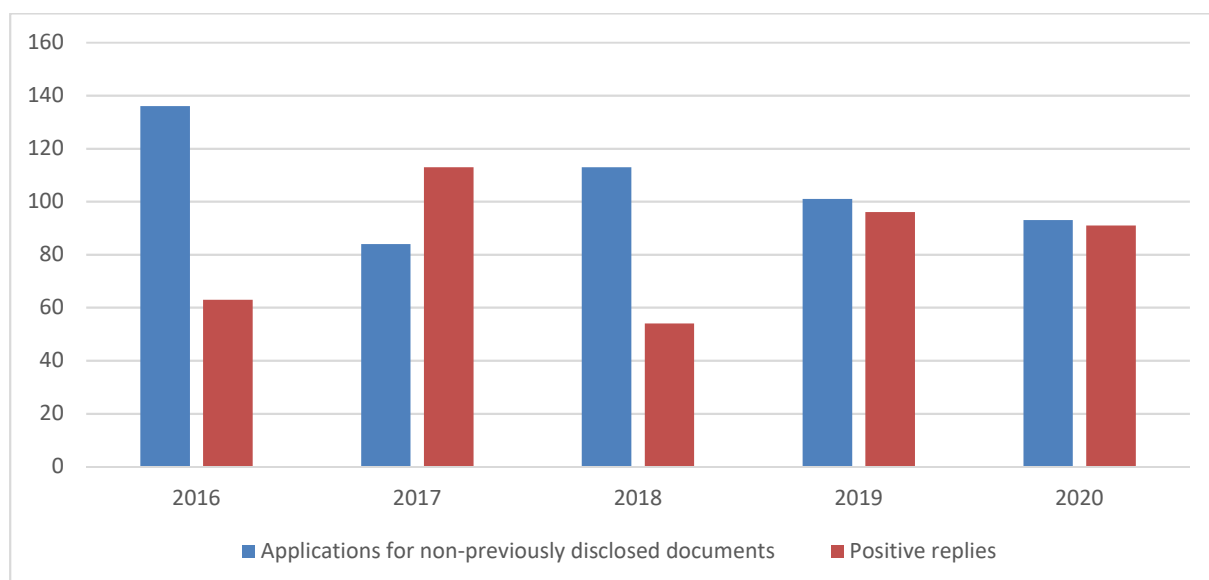
(Joonis 3) **Taotluste ja positiivsete vastuste arv**

442 taotlusest 93 puudutas dokumente, mida varem ei olnud üldsusele avaldatud. Nende 93 taotluse tulemusel avalikustati 1173 varem avaldamata dokumenti, mis tähendab 2019. aastaga võrreldes 103% suurust kasvu.

Enamik varem avalikustamata dokumente käsitlevaid taotlusi puudutasid kolmepoolseid läbirääkimisi (28%), haldusdokumente ja juhtorganite dokumente (19%) ning komisjonide ja delegatsioonide dokumente (13%).

(Joonis 4) **Varem avalikustamata dokumentidele juurdepääsu taotluste arv ja positiivsete vastuste arv**

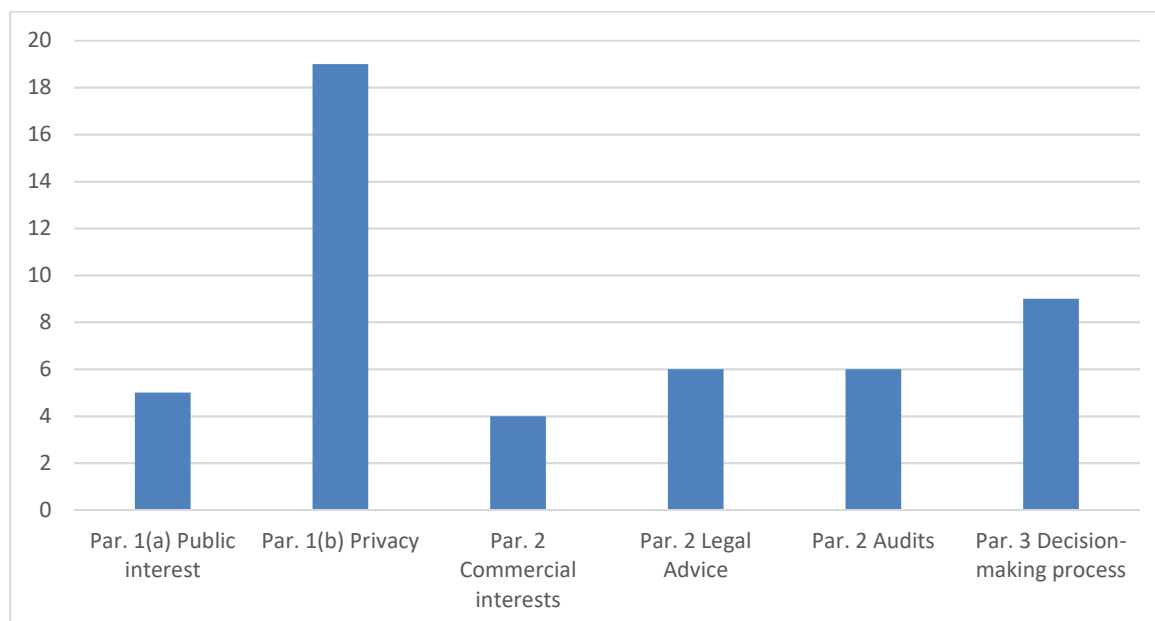
2020. aastal tegi peasekretär üldsuse juurdepääsu korda Euroopa Parlamendi dokumentidele käsitleva juhatuse otsuse² artikli 12 lõikele 3 tuginedes 39 otsust. Neist 29 juhul keelduti juurdepääsu andmisest ja 10 juhul anti dokumendile osaline juurdepääs.

Otsused, millega keelduti võimaldamast üldsuse juurdepääsu või võimaldati osaline juurdepääs, puudutasid väga mitmesuguseid teemasid ja dokumente. Umbes veerandil juhtudest oli juurdepääsu andmisest keeldumise põhjus asjaolu, et taotlusega sooviti juurdepääsu dokumentidele, mis ei olnud parlamendi valduses määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 2 lõike 3 tähenduses. Üheksa otsust puudutasid Euroopa Parlamendi liikmete kulusid. Seitsme otsuse puhul oli tegemist haldusdokumentidega ja neljal puhul õiguslike arvamustega.

Kordustaotlusi³ esitati kaheksa. Kõigil neil juhtudel jäi parlament oma esialgse seisukoha juurde.

Keeldumise, juurdepääsu või osalise juurdepääsu andmise otsused tuginesid mõnikord mitmele erandile, kuid peamiselt olid need tingitud vajadusest kaitsta eraelu puutumatust ja isikupuutumatust (määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõige 1), institutsiooni otsustamisprotsessi (määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõige 3), kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki (määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmas taane) ja õigusnõustamist (määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teine taane).

(Joonis 4) Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 kohaste erandite kasutamine

Kokkuvõttes oli parlamendi üldine positiivsete vastuste määr endiselt kõrge – umbes 93%.

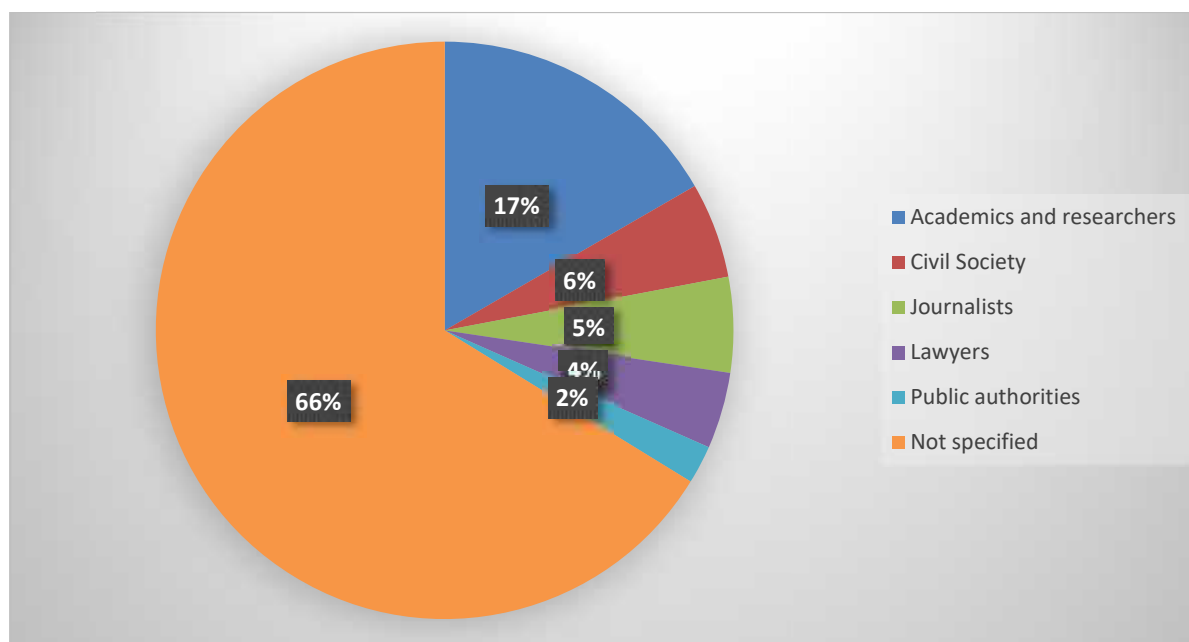
² Juhatuse 28. novembri 2001. aasta otsus, mis käsitleb üldsuse juurdepääsu korda Euroopa Parlamendi dokumentidele (ELT C 216, 22.7.2011, lk 19).

³ Kordustaotlusi võib esitada täieliku või osalise keeldumise korral, paludes institutsioonil oma seisukoht läbi vaadata (määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 7 lõige 2).

C) Taotlejate esitatud taustteave⁴

Suurima osa taotlejaist moodustasid endiselt akadeemilised ringkonnad ja teadlased (enam kui 15% taotlejaist kuulus sellesse kategooriasse), kellele järgnesid äriühingud, keskkonnaorganisatsioonid ja muude huvide esindajad (kokku umbes 5% taotlustest). Ajakirjanikud moodustasid 2020. aastal vaid 5% taotlejaist.

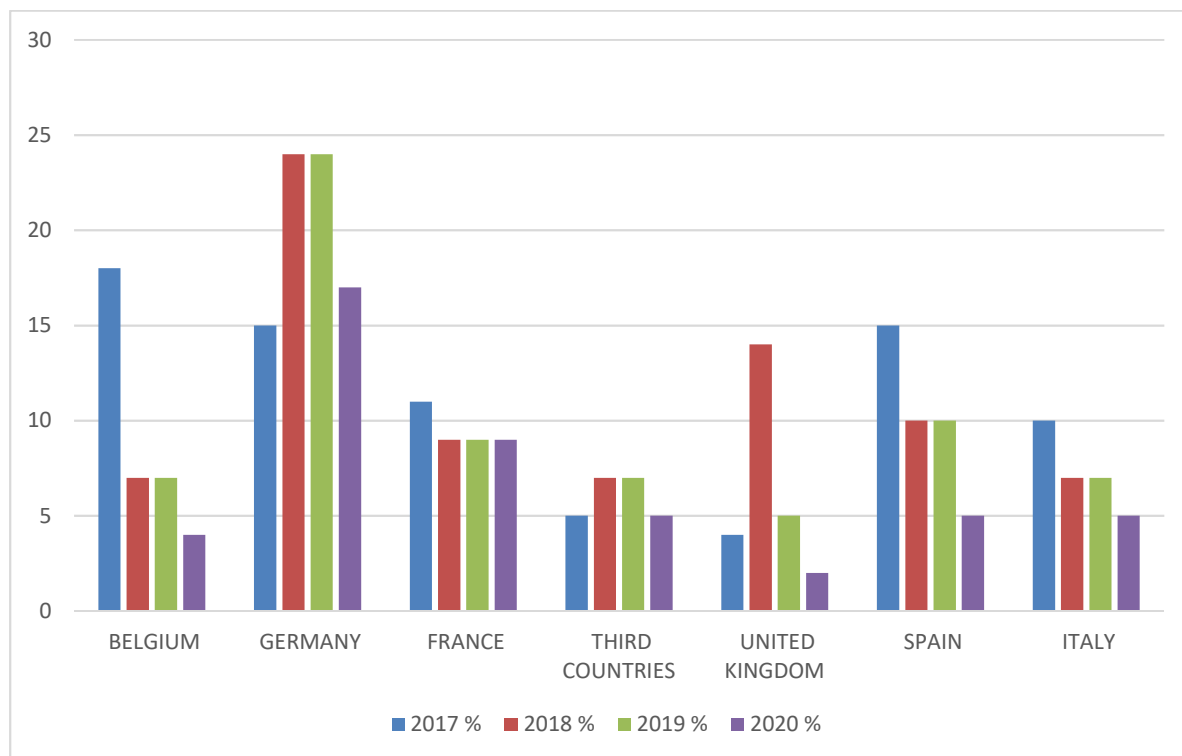
(Joonis 5) **Taotlejate ametialane taust 2020. aastal**

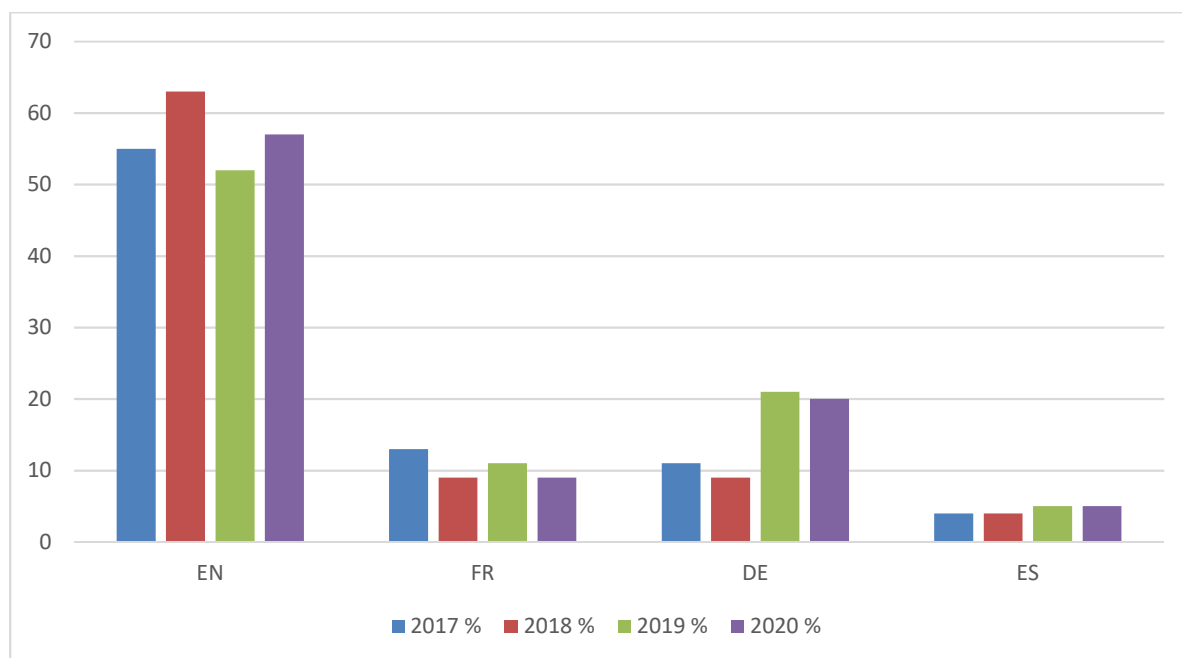
Parlamendiga jagatud andmete põhjal oli taotluste geograafiline jaotus liikmesriikide vahel veidi muutunud. 34% taotlustes ei mainitud taotleja elukohariiki, 17% taotlustest oli taotlejate kinnitusele pärit Saksamaalt, 9% Prantsusmaalt, 5% Hispaaniast, 5% Itaaliast ja 4% Belgiast. Nende taotlejate arv, kes teatasid, et nad on kolmandate riikide residendid, moodustas ligikaudu 5% taotlejate koguarvust. Ühendkuningriigi taotlejad loeti liikmesriigi taotlejateks vastavalt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumise lepingu artiklile 122. Ühendkuningriigi elanike poolt esitatud taotluste arv ja osakaal oli siiski oluliselt väiksem eelmiste aastatega võrreldes.

⁴ Andmeid taotlejate profiili kohta kogutakse teabe põhjal, mida taotlejad oma taotlustes esitavad. Kuna määrusega (EÜ) nr 1049/2001 ei nõuta, et taotlejad annaksid oma isiku kohta teavet, otsustas teatav arv taotlejaid oma tegevusala mitte avaldada, seda eriti e-kirja teel esitatud taotluste puhul.

(Joonis 6) **Geograafiline jaotus**

(Joonis 7) **Keeleline jagunemine**

Taotlusi tehti siiski kõige sagedamini inglise keeles (57%), järgnesid saksa keel (20%), prantsuse keel (9%) ja hispaania keel (5%).

II PEATÜKK

Suundumused ja konkreetsed probleemid

A) Kohanemine COVID-19 pandeemiaga

Vaatamata ühele viimase aja suurimale tervisekriisile, mille põhjustas COVID-19 pandeemia, võttis parlament meetmeid, mis võimaldasid tal jätkata oma põhitegevust, kaitstes samas parlamendiliikmete, töötajate ja külastajate tervist. Selleks et vähendada ohtu, et parlamendiliikmed, töötajad ja teised parlamendi ruumides viibivad isikud võiksid nakatuda COVID-19 viirusesse ja seda levitada, tuli parlamendil võtta kasutusele spetsiaalne töökorraldus. See tähendas sissepääsu piiramist parlamendi hoonetesse ja enamiku töötajate 100%-list kaugtööd, välja arvatud töötajad, kelle kohalolek oli hädavajalik. See nõudis parlamendi IT-süsteemide ja -suutlikkuse kiiret kohandamist, et võimaldada kaugtööd palju ulatuslikumalt kui kunagi varem, samuti tööprotsesside kiiret kohandamist ilma inimeste vahetu suhtlemiseta ja tööruumides viibimata.

Pandeemiast tingitud probleemidest hoolimata suutis parlament pidada kinni tähtaegadest, mida kohaldatakse üldsuse juurdepääsul dokumentidele. Sellega tagas parlament, et isegi neis erandlikes tingimustes ei rikutud taotlejate õigust saada juurdepääs taotletavatele dokumentidele ettenähtud tähtaja jooksul.

B) Kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulistele tabelitele juurdepääsu taotlused

Inimeste huvi institutsioonidevaheliste seadusandlike läbirääkimiste vastu ei ole aasta jooksul vähenenud. 2020. aastal sai ja menetles parlament 48 taotlust juurdepääsuks kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulistele tabelitele, samuti konsulteeriti parlamendiga 13 korda taotluste asjus, mille olid saanud nõukogu või komisjoni. Seetõttu on kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulisi tabeleid käsitlevad taotlused endiselt suurim varem avalikustamata dokumentide kategooria, millele 2020. aastal juurdepääsu taotleti.

Kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulised tabelid sisaldavad komisjoni, nõukogu ja parlamendi esialgseid läbirääkimiste seisukohti kolmes eraldi veerus ning kolmepoolsetel kohtumistel esialgselt kokku lepitud kompromisse neljandas veerus, millele on sageli lisatud märkused läbirääkimiste edenemise kohta. Kuna kolmepoolsete läbirääkimiste mitmeveerulised tabelid sisaldavad Euroopa Parlamendilt, nõukogult ja komisjonilt pärinevat sisu, on need ühiselt koostatud dokumendid ning põhimõtteliselt konsulteerib sellistele dokumentidele juurdepääsu taotlust menetlev institutsioon kahe teise institutsiooniga, et teha kindlaks, kas tabelit võib avalikustada või kas sellele või selle osadele juurdepääsust tuleb keelduda juurdepääsuõiguse erandi tõttu.

Konsultatsioonid toimuvad vastastikuse mõistmise memorandumil alusel, mille on sõlminud Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni teenistused või talitused, et kiiresti viia läbi määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) artikli 4 lõike 4 kohaseid konsultatsioonid ning vältida institutsioonide vastuolulisi otsuseid. Sellest hoolimata võib konsulteerimisprotsess tekitada mõningaid probleeme.

Üldsuse huvi kolmepoolsete kohtumiste mitmveeruliste tabelite avaldamise vastu on suhteliselt suur. Need tabelid on aga tavaliselt väga pikad dokumendid, mis ulatuvad sageli sadade lehekülgedeni, ning nende täielik juhtumipõhine hindamine, nagu kohtupraktika kohaselt jätkuvalt nõutakse, võib olla üsna aeganõudev. Seetõttu pidi parlament vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 sageli pikendama kolmepoolsete läbirääkimiste dokumentide taotlustele vastamise tähtaega 15 tööpäeva võrra.

Tähtajaga seotud probleeme võivad aeg-ajalt süvendada institutsioonide erisugused vaated avalikustamisele ja soov järgida lojaalse koostöö põhimõtet, sest vastastikuse mõistmise memorandumis ei ole konkreetselt ette nähtud erimeelsuste lahendamise mehhanismi.

2020. aastal oli parlament pärast nõuetekohast hindamist alati seisukohal, et taotletud kolmepoolsete kohtumiste mitmeveerulised tabelid võiks täielikult avalikustada, jättes mõnikord välja tabelite koostajate isikuandmed. Enamikul juhtudel nõustusid nõukogu ja komisjon parlamendi lähenemisviisiga.

III PEATÜKK

Euroopa ombudsmanile esitatud kaebused ja kohtuasjad

Euroopa ombudsmanile esitatud kaebused ja kohtuasjad, mis käsitlevad määruse (EÜ) nr 1049/2001 parlamendipoolset rakendamist, võivad anda parlamendi administratsioonile võimaluse dokumentidele juurdepääsu küsimustes kehtivaid tavaid viimistleda, sõltumata vastava menetluse tulemusest. Selles peatükis käsitletakse kaebusi, millega ombudsman 2020. aastal tegeles, ja üht poolleiolevat kohtuasja seoses Üldkohtu määruse peale Euroopa Kohtusse esitatud kaebusega.

A) Euroopa Ombudsman

A.1) 2020. aastal lõpetatud kaebusjuhtumid

– Kaebus 1498/2019

Kaebus puudutas parlamendi head tava teavitada taotlejaid dokumentidele juurdepääsu käsitlevatest otsustest väljastusteatega tähtkirja teel eesmärgiga tagada õiguskindlus, samuti pidada kinni kordustaotluse esitamise seadusjärgsetest tähtaegadest ja hilisemast õiguskaitsest. Käesoleval juhul palus taotleja, et otsus edastataks talle ka elektrooniliselt digiplatvormi kaudu, mida ta kasutas taotluse esitamiseks. Parlament aga keeldus seda tegemast, et järgida määrust (EL) 2018/1725, kuna selline otsus, sealhulgas otsuses sisalduvad isikuandmed, oleks automaatselt veebis avaldatud.

Ombudsman nõustus parlamendi hinnanguga, et tuleb tagada õiguskindlus, ega tuvastanud haldusomavoli.

– Kaebus 63/2020

Parlament keeldus andmast juurdepääsu parlamendiliikme fotole, mida parlamendil enam ei olnudki, sest see oli kustutatud varsti pärast selle tegemist, kuna ülesvõtte ei vastanud toimetustele ja institutsioonilistele nõuetele. Taotleja leidis, et parlament võis foto kustutada alles pärast seda, kui ta oli oma taotluse esitanud.

Ombudsman leidis, et parlamendi väide, et tal ei olnud enam fotot ja tal ei olnud seepärast võimalik sellele juurdepääsu anda, oli põhjendatud ning taotleja ei lükanud selle väitega seoses ümber tõesuse õiguslikku eeldust, mida Euroopa Kohus kinnitas. Seetõttu haldusomavoli ei tuvastatud.

– Kaebus 684/2020

Kaebus käsitles üldsuse juurdepääsust keeldumist andmekaitse mõjuhinnangule, mis on seotud Euroopa Parlamendi 2019. aasta valimiste ettevalmistavaks etapiks välja töötatud tarkvara ja teenustega. Juurdepääsu andmisest keelduti, et kaitsta kontrollimiste, uurimise või auditi eesmärki, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes.

Ajal, mil parlament võttis vastu otsuse kordustaotluse kohta, viis Euroopa Andmekaitseinspektor alles läbi kontrolli, mis keskendus muu hulgas meetmetele, mida parlament võttis, et käsitleda andmekaitsealases mõjuhinnangus tuvastatud riske. Selleks ajaks ei olnud Euroopa Andmekaitseinspektor veel esitanud oma uurimise järeldusi, sealhulgas kinnitanud meetmeid, mida võeti selleks, et kolmandad isikud ei saaks töödelda isikuandmeid. Ombudsman lõpetas menetluse järeldusega, et edasine uurimine ei ole põhjendatud.

Pärast Euroopa Andmekaitseinspektori kontrolli lõppemist sai parlament uue taotluse ning andis selle alusel taotletud dokumentidele osalise juurdepääsu pärast isikuandmete ja tundliku äriteabe kustutamist, nagu on nõutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 4.

B) Kohtulik kontroll

B.1) Uued kohtuasjad

Parlamendi otsuseid dokumentidele juurdepääsu tagamise kohta kaevatakse suhteliselt harva kohtusse. 2020. aastal ei esitatud Üldkohtule ühtegi tühistamishagi.

B.2) Lõpetamata kohtuasjad 2020. aastal

Kohtuasi T-421/17 (kohtuasi C-761/18 P), Leino-Sandberg vs. parlament

2017. aasta juulis esitas ELi õiguse professor hagi, et tühistada Euroopa Parlamendi otsus keelata üldsuse juurdepääs Euroopa Parlamendi 8. juuli 2015. aasta otsusele, kuna viimati nimetatud otsus oli Euroopa Kohtus vaidlustatud kohtuasjas T-540/15 – De Capitani vs. Parlament ja selle avaldamine oleks kohtumenetlust kahjustanud.

2018. aastal otsustas Üldkohus, et kuna taotleja sai lõpuks juurdepääsu dokumendile, millele ta juurdepääsu soovis, ehkki selle avalikustas kolmas isik, kaotas hagi oma eseme ja taotlejal ei ole seepärast enam huvi asja lahendamise vastu. Taotleja esitas selle otsuse peale Euroopa Kohtule apellatsioonkaebuse, väites, et selles on rikutud õigusnormi, kuna leiti, et ei ole enam otsuse tegemise vajadust ega huvi asja lahendamise vastu.

Euroopa Kohus tühistas 2021. aasta jaanuaris vaidlustatud otsuse ja saatis asja tagasi Üldkohtusse. Nimelt nõustus Euroopa Kohus hageja väitega, et hagi ese ei ole ära langenud. Euroopa Kohus leidis, et kuna hageja sai juurdepääsu vaidlusalusele dokumendile üksnes avalikustamisega kolmanda isiku poolt ja parlament keeldus endiselt andmast juurdepääsu sellele dokumendile, siis ei ole võimalik järeldada, et hageja sai juurdepääsu dokumendile määruse (EÜ) nr 1049/2001 tähenduses ega ka seda, et hagejal ei ole seepärast enam huvi nõuda otsuse tühistamist üksnes nimetatud avalikustamise tõttu.

Kohtuasja menetlemine Üldkohtus on veel pooleli.

Lõppmärkused

2020. aastat iseloomustasid kindlasti COVID-19 pandeemia tagajärjed ja parlamendi kehtestatud meetmed, mida võeti selleks, et pandeemiast hoolimata jätkata kõigi oma ülesannete täitmist, samuti täita oma kohustusi, mis on sätestatud seaduses, sealhulgas määruses (EÜ) nr 1049/2001. Tänu hoolikalt läbimõeldud meetmetele ja töötajate pühendumusele kohanes parlament uute oludega ja lahendas ootamatud probleemid edukalt. Üldsuse dokumentidele juurdepääsu osas pidas parlament täielikult kinni õigusaktides sätestatud tähtaegadest, mille jooksul tuli taotlustele vastata.